

Plnění povinností při používání zdravotnických prostředků u poskytovatelů jiných služeb než zdravotních

ÚVOD

Tento pokyn obsahuje povinnosti poskytovatelů jiných služeb než zdravotních (dále jen „poskytovatel jiných služeb“) v oblasti používání zdravotnických prostředků při poskytování jiných služeb stanovené zákonem o zdravotnických prostředcích podléhající kontrolní činnosti **Státního ústavu pro kontrolu léčiv** (dále jen „Ústav“) podle § 5 odst. 2 písm. h) a i) a v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 375/2022 Sb., o zdravotnických prostředcích a diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ZP“). Kontrole v této oblasti podléhají veškeré povinnosti stanovené poskytovatelům jiných služeb zákonem. Tyto povinnosti jsou těmto poskytovatelům jiných služeb stanoveny v § 39 odst. 7 zákona o ZP.

Tento pokyn neobsahuje vyčerpávající výčet povinností poskytovatelů jiných služeb a má pouze **doporučující charakter**.

Legislativní rámec

- Zákon č. 375/2022 Sb., o zdravotnických prostředcích a diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro, ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 377/2022 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o zdravotnických prostředcích a diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro (dále jen „vyhláška 377/2022“)
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU
- Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů
- Vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů
- Nařízení vlády č. 194/2022 Sb. o požadavcích na odbornou způsobilost k výkonu činnosti na elektrických zařízeních a na odbornou způsobilost v elektrotechnice – znění od 01.07.2022 (dále jen „nařízení 194/2022“)
- Vyhláška č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška 50“)

Vysvětlení termínů a zkratk

Ústav	Státní ústav pro kontrolu léčiv
ZP	zdravotnický prostředek
IVD	diagnostický zdravotnický prostředek in vitro
ČMI	Český metrologický institut
EU	Evropská unie
ES	Evropské společenství
BTK	bezpečnostně technická kontrola

MDR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS
IVDR	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU
Zákon o ZP	Zákon č. 375/2022 Sb., o zdravotnických prostředcích a diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro, ve znění pozdějších předpisů
RZPRO	Registr zdravotnických prostředků
ISZP	Informačního systému zdravotnických prostředků

Vymezení pojmů

Zdravotnickým prostředkem (nebo též „prostředkem“) se podle ustanovení článku 2 odst. 1 MDR rozumí nástroj, přístroj, zařízení, software, implantát, činidlo, materiál nebo jiný předmět určený výrobcem k použití, samostatně nebo v kombinaci u lidí k jednomu nebo několika z těchto konkrétních léčebných účelů:

- diagnostika, prevence, monitorování, predikce, prognóza, léčba nebo mírnění nemoci,
- diagnostika, monitorování, léčba, mírnění nebo kompenzace poranění nebo zdravotního postižení,
- vyšetřování, náhrady nebo úpravy anatomické struktury nebo fyziologického či patologického procesu nebo stavu,
- poskytování informací prostřednictvím vyšetření in vitro, pokud jde o vzorky pocházející z lidského těla, včetně darovaných orgánů, krve a tkání, který nedosahuje svého hlavního určeného účinku v lidském těle nebo na jeho povrchu farmakologickými, imunologickými ani metabolickými účinky, jehož funkce však může být takovými účinky podpořena.

Za zdravotnické prostředky se považují rovněž tyto výrobky:

- prostředky určené ke kontrole nebo podpoře početí;
- výrobky speciálně určené k čištění, dezinfekci nebo sterilizaci prostředků uvedených v čl. 1 odst. 4 MDR a prostředků uvedených v prvním pododstavci odst. 4 článku 1 MDR.

Diagnostickým zdravotnickým prostředkem in vitro se rozumí zdravotnický prostředek, který je činidlem, výsledkem reakce činidla, kalibrátorem, kontrolním materiálem, sestavou, nástrojem, přístrojem, zařízením, softwarem nebo systémem, používaným samostatně nebo v kombinaci, který je výrobcem určen pro vyšetření vzorků in vitro, včetně darované krve a tkání získaných z lidského těla výhradně nebo převážně za účelem získání některé z těchto informací:

- o fyziologickém nebo patologickém procesu nebo stavu,
- o vrozeném tělesném nebo mentálním postižení,
- o predispozici k určitému zdravotnímu stavu nebo nemoci,
- pro stanovení bezpečnosti a kompatibility s možnými příjemci,
- k předvídání reakcí na léčbu,
- pro stanovení a monitorování terapeutických opatření.

Nádoby na vzorky se rovněž považují za diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

Aktivním prostředkem se rozumí prostředek, jehož provoz závisí na zdroji energie, která není generovaná za tímto účelem lidským tělem ani gravitací, a který působí prostřednictvím změny hustoty nebo přeměny této energie. Prostředky určené k přenosu energie, látek nebo jiných prvků mezi aktivním prostředkem a pacientem bez jakékoliv významné změny se za aktivní prostředky nepovažují.

Určeným účelem se rozumí použití, pro které je prostředek určen podle údajů uvedených výrobcem na označení, v návodu k použití nebo v propagačních nebo prodejních materiálech či prohlášeních nebo jak je výrobcem specifikováno v rámci hodnocení funkční způsobilosti

Jedinečným identifikátorem prostředku („UDI“) se rozumí série číselných či alfanumerických znaků, které jsou vytvořeny prostřednictvím mezinárodně přijímaných norem identifikace a kódování prostředků, a které umožňují jednoznačnou identifikaci konkrétních prostředků na trhu.

Návodem k použití se rozumí informace poskytnuté výrobcem, které uživatele informují o určeném účelu a řádném použití daného prostředku a o jakýchkoliv opatřeních, jež mají být přijata.

Servisem se rozumí provádění bezpečnostně technických kontrol a oprav zdravotnického prostředku v souladu s pokyny výrobce, zákonem o ZP a jinými právními předpisy; oprava a bezpečnostně technická kontrola individuálně zhotoveného zdravotnického prostředku se nepovažuje za servis podle zákona o ZP.

Bezpečnostně technickou kontrolou (BTK) se rozumí realizace pravidelných úkonů směřujících k zachování bezpečnosti a plné funkčnosti zdravotnického prostředku. Součástí BTK je i provádění elektrické kontroly zdravotnického prostředku, který je elektrickým zařízením.

Opravou se rozumí soubor úkonů, jimiž se poškozený zdravotnický prostředek vrátí do původního nebo provozuschopného stavu, přičemž nedojde ke změně technických parametrů nebo určeného účelu.

Systémem vigilance se rozumí systém oznamování a vyhodnocování závažných nežádoucích příhod u ZP a nežádoucích příhod u IVD a bezpečnostních nápravných opatření týkajících se zdravotnických prostředků.

Závažnou nežádoucí událostí se rozumí nežádoucí příhoda, která přímo nebo nepřímo vede, mohla vést nebo může vést k některému z těchto následků:

- a) rozhodnutí ohledně léčby pacienta, které má za následek smrt nebo situaci bezprostředně ohrožující život testované osoby nebo smrt potomstva dané osoby,
- b) smrti,
- c) závažnému zhoršení zdravotního stavu testované osoby nebo příjemce testované darované krve, tkáně a orgánů nebo materiálů,
- d) ohrožení plodu, smrti plodu či vrozené tělesné nebo mentální postižení či vrozené vadě.

Bezpečnostním upozorněním pro terén se rozumí sdělení zaslané výrobcem uživatelům nebo spotřebitelům v souvislosti s bezpečnostním nápravným opatřením v terénu.

1) Obecná povinnost

Při poskytování jiných služeb může být použit pouze ZP, u kterého bylo vydáno prohlášení o shodě a který byl **opatřen označením CE¹**. Při poskytování jiných služeb může být použit pouze prostředek, který splňuje požadavky MDR. Prostředek, který byl uveden do provozu přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení a byl řádně opatřen označením CE, nebo který byl řádně opatřen českou značkou shody CCZ, lze použít při poskytování jiných služeb v případě, že je u něj prováděn servis v souladu se zákonem o ZP. Skutečnost, zda je ZP opatřen označením CE nebo CCZ, podléhá kontrolní činnosti Ústavu při kontrole na místě.

2) Povinnost disponovat návodem k použití

Poskytovatel jiných služeb nesmí používat ZP při poskytování služeb, pokud nemá k dispozici **návod k použití v českém jazyce**. Tento požadavek neplatí pouze v případě, pokud se jedná o zdravotnický prostředek rizikové

¹ Tato podmínka neplatí, jde-li o prostředek na zakázku a prostředek, který je předmětem klinické zkoušky.

třídy I nebo IIa nebo diagnostický zdravotnický prostředek in vitro, u něhož výrobce stanovil, že návod není třeba pro bezpečné používání prostředku. Povinností poskytovatele jiných služeb je zajistit, aby byl uživateli dostupný návod k použití ZP v českém jazyce a informace, které se vztahují k jeho bezpečnému používání. Další povinností poskytovatele jiných služeb je zajistit používání ZP v souladu s pokyny výrobce.

Kontrola Ústavu spočívá v ověření, že poskytovatel jiných služeb má při kontrole na místě kompletní návod k použití v českém jazyce k dispozici. Pod pojmem informace, které se vztahují k bezpečnému používání, si lze představit např. bezpečnostní upozornění. V rámci kontroly na místě je možné předložit návod k použití v českém jazyce v elektronické podobě, avšak vždy musí být zajištěna dostupnost návodu k použití v českém jazyce uživatelům a příslušným pracovníkům poskytovatele jiných služeb.

3) Povinnost používání ZP v souladu s pokyny výrobce

Veškeré informace o bezpečnosti a účinnosti, které jsou relevantní pro uživatele, uvádí výrobce na obalu, v návodu k použití nebo na internetových stránkách. Poskytovatel jiných služeb musí zajistit, aby se prostředky používaly v souladu s pokyny poskytnutými výrobcem dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona o ZP.

4) Povinnost zajistit poučení o nutnosti přesvědčit se o řádném technickém stavu ZP

Poskytovatel služeb má povinnost zajistit, aby osoba poskytující jiné služby prostřednictvím ZP a zákazníci byli poučeni o nutnosti přesvědčit se před každým použitím ZP o jeho řádném technickém stavu, funkčnosti a možnosti bezpečného použití².

5) Povinnosti týkající se bezpečnostně technických kontrol a oprav ZP

Požadavky na servis ZP stanovuje zákon o ZP v Části osmé. Poskytovatel jiných služeb je povinen, dle § 39 odst. 1 písm. e) zákona o ZP, zajistit provádění servisu v souladu se zákonem. Servisem se rozumí provádění bezpečnostně technických kontrol a oprav ZP v souladu s pokyny výrobce, zákonem o ZP a jinými právními předpisy. Součástí bezpečnostně technických kontrol ZP, který je elektrickým zařízením, je provádění elektrické kontroly. Poskytovatel jiných služeb je v tomto ohledu mimo jiné povinen zajistit vykonávání servisu ZP pouze prostřednictvím právnické nebo podnikající fyzické osoby registrované Ústavem jako osoba provádějící servis, resp. jejich pracovníky, kteří jsou k provádění servisu daného ZP vyškoleni výrobcem nebo jím pověřenou osobou, popřípadě zplnomocněným zástupcem daného výrobce nebo jím pověřenou osobou,³ (viz § 45 a § 46 zákona o ZP).

Poskytovatel jiných služeb je povinen zajistit provádění servisu ZP osobou splňující požadavky zákona na osobu provádějící servis. Ústav provádí kontrolu skutečnosti, zda byl servis proveden osobou provádějící servis, která je registrovaná u Ústavu jako osoba provádějící servis, zda byl servis proveden pracovníky proškolenými v souladu § 45 a § 46 zákona o ZP a v souladu s pokyny výrobce (zejména se jedná o rozsah a četnosti kontrol v souladu s požadavky uvedenými v návodu k použití). Od poskytovatelů jiných služeb nejsou vyžadovány doklady o školení pracovníků osob provádějících servis, avšak odpovědnost za provedení servisu odpovědnou osobou nese i poskytovatel jiných služeb. Je věcí obchodních vztahů mezi poskytovatelem a osobou provádějící servis, zda si poskytovatel před provedením servisu u osoby provádějící servis ověří, že servis provede osoba proškolená. Za nezajištění provedení servisu u zdravotnických prostředků v souladu se zákonem je možné uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kč (§ 59 odst. 2 písm. f) zákona o ZP. Pokud se servis provádí u ZP s měřicí funkcí, musí být tento vykonáván nejen dle požadavků zákona, ale také v souladu s jiným právním předpisem upravujícím oblast metrologie⁴.

Ústav při kontrole požaduje předložení záznamů (protokolů) o provedení BTK v listinné nebo elektronické podobě.

a) Bezpečnostně technická kontrola ZP

Povinností poskytovatelů jiných služeb je zajistit provádění bezpečnostně technické kontroly (BTK) v souladu s pokyny výrobce, zákonem a jinými právními předpisy. Tyto pokyny bývají uvedeny nejčastěji v návodech

² Tento požadavek se přiměřeně vztahuje i na příslušenství, programové vybavení a další výrobek, u něhož se předpokládá interakce s daným zdravotnickým prostředkem.

³ Pokud není výrobcem stanoveno jinak, požadavky stanovené na pracovníky provádějících servis ZP se nevztahují na servis prováděný u ZP rizikové třídy I bez měřicí funkce nebo u ZP rizikové třídy I, který není elektrickým zařízením.

⁴ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů

k použití, týkají se především podmínek, za kterých lze ZP bezpečně používat, uvádí potřebu instruktaží, četnost a náplň bezpečnostně technických kontrol.

Pokud výrobce stanoví interval jako doporučující, pak platí následující:

Poskytovatel jiných služeb by měl zajistit, aby BTK zdravotnického prostředku probíhala v intervalech doporučených výrobcem, poskytovatel jiných služeb musí zajistit, aby BTK zdravotnického prostředku probíhala nejpozději v zákonném intervalu minimálně každé dva roky⁵ (§ 45 odst. 3 zákona o ZP).

Pokud výrobce stanoví interval jako závazný, pak platí následující:

Pokud však výrobce uvádí přesné podmínky, které nejsou pouze doporučením (např. stanovuje častější interval BTK) ve svých pokynech než ty, které stanoví zákon, je povinností poskytovatele jiných služeb zajistit provedení BTK v intervalu stanoveném výrobcem. Pokud výrobce stanoví, že ZP je bezúdržbový, má se za to, že stanovil interval jako nulový, tj. je povinností poskytovatele jiných služeb zajistit provedení BTK v intervalu stanoveném výrobcem, tedy BTK není nutné provádět. Pokud se BTK provádí na ZP, který je zároveň elektrickým zařízením, zákon dále požaduje provádění elektrických kontrol ZP jako součást BTK (§ 45 odst. 2 zákona o ZP). K této činnosti je zákonem vyžadovaná odborná způsobilost v elektrotechnice podle nařízení vlády č. 194/2022 Sb. o požadavcích na odbornou způsobilost k výkonu činnosti na elektrických zařízeních a na odbornou způsobilost v elektrotechnice (dříve „vyhláška 50“). Pro provádění elektrické kontroly ZP je v tomto případě postačující odborná způsobilost dle § 6 vyhlášky 50 (pracovník pro samostatnou činnost), nebo odborná způsobilost podle § 6 ve spojení s § 5 vyhlášky 50 (pracovník znalý s dohledem pracovníka pro samostatnou činnost). **BTK, jejíž součástí je provádění elektrické kontroly ZP, nelze nahradit provedením elektrické revize⁶** dle § 47. Pracovník provádějící elektrické revize nemá apriori kvalifikaci ani proškolení od výrobce ZP k provádění servisní činnosti na daném ZP. Splnění povinnosti zajistit provádění BTK vyplývá z písemného protokolu o provedení bezpečnostně technické kontroly. Z dokladu o provedené bezpečnostně technické kontrole by měla být zřejmá jednoznačná identifikace ZP, provedené kontrolní úkony pro ověření bezpečnosti a funkčnosti ZP, identifikace pracovníka osoby provádějící servis a datum vydání. Ústavem doporučená vhodná struktura a obsah dokladů o bezpečnostně technické kontrole by měla zahrnovat zejména tyto údaje: název, typ, model, výrobní číslo, číslo šarže ZP; název výrobce; výčet provedených zkoušek s jejich výsledkem; slovní vyhodnocení stavu ZP s jednoznačným konstatováním, zda je ZP plně funkční a schopen bezpečného provozu; jméno společnosti provádějící servis; jméno a příjmení, podpis pracovníka, který provedl bezpečnostně technickou kontrolu; datum vydání a platnosti dokladu. Poskytovatel jiných služeb je povinen uchovávat záznam (v písemné nebo elektronické podobě) vystavený pracovníkem provádějícím BTK po celou dobu používání zdravotnického prostředku a dále po dobu 1 roku ode dne vyřazení ZP z používání (§ 44 odst. 4 zákona o ZP).

b) Opravy ZP

Opravou se podle zákona (§ 46 odst. 1 zákona o ZP) soubor úkonů, jimiž se poškozený prostředek vrátí do původního nebo provozuschopného a bezpečného stavu, přičemž nedojde ke změně technických parametrů nebo určeného účelu. Povinností poskytovatele jiných služeb je zajistit, aby byly u ZP prováděny opravy v souladu se zákonem o ZP (§ 39 odst. 1 písm. e) neboť servisem se rozumí provádění BTK a oprav). Z § 46 odst. 1 zákona o ZP pak vyplývá, že opravou se rozumí oprava v souladu s pokyny výrobce. Poskytovatel jiných služeb je tedy povinen zajistit, aby oprava ZP byla prováděna v souladu s pokyny výrobce a osobou provádějící servis, která splňuje stejné požadavky, jaké jsou stanoveny pro pracovníky provádějící BTK (viz výše). Poskytovatel jiných služeb je povinen uchovávat záznam o přezkoušení bezpečnosti a funkčnosti ZP vystavený pracovníkem provádějícím servis po provedení opravy, která by mohla ovlivnit konstrukční nebo funkční prvky ZP a uchovávat jej po celou dobu používání ZP a dále po dobu 1 roku ode dne vyřazení zdravotnického prostředku z používání. Záznamy je možné uchovávat v listinné i elektronické podobě.

⁵ Tento požadavek zákona se uplatňuje u ZP, který je elektrickým zařízením.

⁶ Elektrická revize se provádí u pevně připojených ZP, tedy ZP, které nejde odpojit ze zásuvky bez použití nástroje, typicky jsou to RTG přístroje, stomatologické soupravy, a další.

6) Povinnosti vztahující se k provádění instruktáží k ZP

Instruktáž je upravena v § 41 zákona o ZP a musí být provedena u prostředku, **u něhož to stanovil výrobce v návodu k použití**. Obsluhovat tyto ZP může pouze osoba, která:

- a) absolvovala instruktáž k příslušnému ZP provedenou v souladu s příslušným návodem k použití
- b) byla seznámena s riziky spojenými s používáním uvedeného ZP.

Z uvedeného vyplývá povinnost poskytovatele jiných služeb zajistit, aby výše uvedené zdravotnické prostředky obsluhovala vždy jen osoba, která absolvovala instruktáž. Instruktáž může v souladu s § 41 odst. 2 zákona o ZP provádět pouze k tomuto určená osoba. Poskytovatel jiných služeb je povinen zajistit provedení instruktáže pracovníků, kteří jsou určeni k používání či obsluze výše uvedených ZP, a to podle § 41 odst. 2 zákona o ZP. Poskytovatel jiných služeb je povinen vést a uchovávat informace o všech provedených instruktážích. Tyto informace je povinen uchovávat po dobu 1 roku ode dne vyřazení ZP z používání. Záznamy je možné uchovávat v listinné i elektronické podobě.

Předmětem kontroly je skutečnost, zda osoba, která obsluhuje ZP, absolvovala instruktáž, zda instruktáž provedla osoba splňující požadavky podle § 41 odst. 2 zákona o ZP a zda poskytovatel jiných služeb vede a uchovává informace o všech provedených instruktážích. O tom, zda instruktáž provedla osoba, která splňuje požadavky zákona, se může poskytovatel přesvědčit např. tak, že osobu, která provedla instruktáž, požádá o předložení dokumentu, ze kterého bude vyplývat, že tato osoba byla příslušná k provádění instruktáže. Předmětem kontroly není předložení těchto dokumentů poskytovatelem, inspektoři však ověřují oprávněnost k provedení instruktáže u osoby, která instruktáž provedla. Z dokladu o provedené instruktáži by měla být zřejmá jednoznačná identifikace jednotlivých pracovníků poskytovatele jiných služeb, kteří absolvovali instruktáž, jednoznačná identifikace osoby, která provedla instruktáž, obsah instruktáže a datum jejího provedení. Ústavem doporučená vhodná struktura a obsah dokladů o instruktáži zahrnuje zejména tyto údaje: název, typ, model ZP; název a adresa sídla výrobce; jméno a příjmení proškoleného pracovníka doplněné vlastnoručním podpisem, předmět a rozsah instruktáže včetně uvedení použitých instruktážních materiálů (např.: návod k použití pro daný ZP), jméno a příjmení, vlastnoruční podpis osoby provádějící instruktáž, datum jejího provedení.

7) Povinnost vedení a uchovávání dokumentace ZP

Dle ustanovení § 39 odst. 4 zákona o ZP je poskytovatel jiných služeb povinen uchovávat jedinečnou identifikaci ZP, s výjimkou zdravotnických prostředků rizikové třídy I a diagnostických zdravotnických prostředků in vitro rizikové třídy A, které mu byly dodány.

Dle § 39 odst. 5 zákona o ZP je poskytovatel jiných služeb povinen vést dokumentaci používaných ZP:

- a) u kterých musí být prováděna instruktáž,
 - b) u kterých musí být prováděna bezpečnostně technická kontrola, nebo
 - c) které jsou právním předpisem upravujícím oblast metrologie označeny jako pracovní měřidla stanovená
- Před zahájením kontroly na místě nebo kdykoliv v průběhu kontroly mohou inspektoři Ústavu požadovat předložení dokumentace ZP (nebo seznamu ZP), který obsahuje náležitosti podle § 7 vyhlášky 377/2022.

Dokumentace podle tohoto ustanovení musí obsahovat následující údaje:

- a) obchodní název prostředku,
- b) doplněk názvu označující model prostředku, pokud existuje,
- c) jedinečnou identifikaci prostředku; nebyla-li prostředku přidělena, tak identifikaci prostředku uvedením čísla šarže nebo sériového čísla prostředku, před kterým jsou uvedena slova „ČÍSLO ŠARŽE“ nebo „SÉRIOVÉ ČÍSLO“ nebo případně rovnocenný symbol,
- d) označení rizikové třídy prostředku,
- e) jméno nebo název výrobce,
- f) jméno nebo název distributora, nebyl-li prostředek dodán přímo výrobcem,
- g) datum uvedení prostředku do provozu a

h) záznam o provedených instruktážích, bezpečnostně technických kontrolách, opravách a revizích prostředku.

Dokumentaci je možné vést v listinné nebo elektronické podobě.

8) Dodržování správné skladovací praxe

U zdravotnických prostředků je poskytovatel jiných služeb dle ustanovení § 39 odst. 1 písm. d) zákona o ZP povinen dodržovat správnou skladovací praxi, která v případě poskytovatele jiných služeb představuje především pravidla pro skladování a dokumentaci, popřípadě přepravu ZP. Konkrétní požadavky jsou uvedeny v § 6 vyhlášky 377/2022.

Skladování ZP musí být zajištěno tak aby:

- Byly dodrženy podmínky skladování a přepravy určené výrobcem.
- ZP které nelze použít byly skladovány odděleně na označeném místě.
- Skladovací prostory musí vyhovovat podmínkám určeným výrobcem:

a) splňovat teplotní požadavky, pokud je výrobcem stanoven specifický rozsah teploty pro skladování prostředku, a to včetně jejich kontroly spočívající v měření teploty a vedení záznamů **alespoň denních maxim a minim** těchto měření; záznamy těchto měření musí být uchovávány po dobu 3 let,

b) být zajištěny účinnými opatřeními proti vnikání hmyzu nebo jiných zvířat, prachu, plísní a jiné kontaminaci prostředku,

c) splňovat podmínku, že podlahy a povrchy úložných prostor jsou čištěny a dezinfikovány vhodným čisticím a dezinfekčním prostředkem, a

d) splňovat další specifické podmínky pro skladování, pokud jsou výrobcem stanoveny.

Prostory pro hygienické potřeby zaměstnanců, prostory pro provádění úklidu, prostory pro denní místnost a místo pro přípravu a konzumaci stravy musí být odděleny od prostor určených ke skladování a distribuci prostředků. Pro prostor určený ke skladování a distribuci prostředků **musí být stanoven postup pro zajištění čistoty a dezinfekce prostor** a dodržování hygienických požadavků. **Dodržování těchto postupů musí být pravidelně kontrolováno a evidováno.** Záznamy musí být uchovávány po dobu 1 roku a být na místě k nahlédnutí. V rámci kontroly je vyžadováno předložení záznamů o provedeném úklidu a teplotních záznamů.

Pokud dopravu zdravotnického prostředku zajišťuje poskytovatel služeb, musí být splněny podmínky pro přepravu stanovené výrobcem. Zdravotnický prostředek nesmí být vystaven nepříznivým vlivům, aby nedošlo k jeho kontaminaci, poškození, odcizení, znehodnocení nebo záměnám. Za zajištění podmínek odpovídá poskytovatel služeb i tehdy, je-li doprava prováděna prostřednictvím jiných osob.

9) Povinnosti týkající se ZP s měřicí funkcí

ZP s měřicí funkcí musí být dále provozován v souladu s požadavky jiného právního předpisu upravujícího oblast metrologie (zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, a k němu příslušná vyhláška č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu, ve znění pozdějších předpisů, která určuje, o jaké ZP se jedná a určuje i období, při kterém má být provedeno ověření měření; jedná se např. o váhy). Ověření stanoveného měřidla provádí Český metrologický institut nebo autorizované metrologické středisko. Ověřené stanovené měřidlo se opatří úřední značkou nebo se vydá ověřovací list anebo se použijí obě varianty. Přičemž úřední značka obsahuje poslední dvojčíslí roku, ve kterém bylo ověření provedeno a kód ČMI nebo autorizovaného metrologického střediska. Při kontrole se kontroluje přítomnost platné úřední značky nebo ověřovací list. **Ověření měřidla nenahrazuje provedení BTK.**

10) Povinnosti v rámci šetření nežádoucích příhod

Poskytovatel jiných služeb, který **nabyl podezření**, že došlo k závažné nežádoucí příhodě **zdravotnického prostředku** s následkem újmy na zdraví nebo smrti klienta, je **povinen uchovávat v dokumentaci tuto skutečnost.**

Poskytovatel jiných služeb, u kterého došlo k podezření na závažnou nežádoucí příhodu ZP, je povinen:

- a) činit veškerá potřebná opatření s cílem minimalizovat negativní dopady vzniklé příhody,
- b) zpřístupnit výrobcí a Ústavu prostředek, u něhož došlo k podezření na nežádoucí příhodu, včetně veškeré dokumentace pro účely kontroly a zjištění příčin vzniklé příhody a
- c) poskytovat výrobcí a Ústavu veškerou potřebnou součinnost a informace za účelem zjištění příčin vzniklé příhody.
- d) zajistit, aby bylo provedeno bezpečnostní nápravné opatření v terénu stanovené výrobcem s cílem odstranit nebo omezit rizika závažné nežádoucí příhody spojené s prostředkem dodaným na trh.

Poskytovatel jiných služeb je dle zákona povinen používat ZP v souladu s pokyny výrobce. Mezi tyto pokyny lze zařadit i bezpečnostní upozornění pro terén vydaná výrobcem ZP, kterými je tak poskytovatel služeb povinen se řídit. Přehled bezpečnostních upozornění pro terén je zveřejňován Ústavem prostřednictvím RZPRO, www.rzpro.cz.

*Dokument „**Plnění povinností při používání zdravotnických prostředků u poskytovatelů jiných služeb než zdravotních**“ zpracoval Státní ústav pro kontrolu léčiv jako přílohu Aktualizovaného stanoviska k použití zdravotnických prostředků v rámci živnostenského zákona a Aktualizovaného stanoviska k použití laserových přístrojů v režimu živnostenského zákona a schválila jej mezioborová Pracovní skupina pro koncepční řešení oblasti zdravotních služeb a činností provozovaných dle živnostenského zákona, zřízená Ministerstvem zdravotnictví.*